

Emilia Kunawicz

Nowa Cerekwia, pow. Głubczyce

Informator Archeologiczny : badania 8, 66

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NOWA CEREKWIA, pow. Głubczyce

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Emilia Kunawicz. Finansowała Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna w Nowej Cerekwi. Drugi sezon badań. Osada wielokulturowa z wczesnej epoki brązu do okresu Hallstatt C.

Kontynuowano badania ratownicze w części północno-zachodniej stanowiska. Badania prowadzono na obszarach wytyczonych pod budowę budynków mieszkalnych i gospodarczych oraz w ramach rowów wodno-kanalizacyjnych. Łącznie przebadano obszar około 22,5 ara, na którym wystąpiły 44 obiekty osadnicze w tym dwa groby - szkieletowy i ciałopalny. Obiekty osadnicze posiadały wymiary bardzo zróżnicowane od 2,0 m szerokości i 1,90 m głębokości do 0,45 m szerokości i 0,15 m głębokości. Materiał zabytkowy stanowiły: przede wszystkim ceramika typowa dla kultury łużyckiej grupy górnośląsko-małopolskiej, której towarzyszyły obficie polepa, węgle drzewne oraz kości zwierzęce, oraz mniej liczne fragmenty ceramiki wczesnobrązowej.

Przy badaniu jamy osadniczej nr 25 na głębokości 1,80-1,88 m stwierdzono występowanie kości szkieletu ludzkiego, który okazał się po odstąpieniu całego dna jamy jednym z trzech szkieletów zbiorowej mogiły. Były to szkielety kobiety i dwóch mężczyzn. Wyposażeniem grobu było naczynie unietyckie, dwa paciorki bursztynowe oraz drobne kości zwierzęce. Jeden szkielet obstawiony był dwoma kamieniami, w głowie i w nogach.

Grób ciałopalny odkryty został również w trakcie badania jamy osadniczej. Składał się on z jednego naczynia /waza/ wypełnionego przepalonymi kośćmi. Naczynie datować można na IV okres epoki brązu.

Badania będą kontynuowane w zależności od inwestycji RSP Nowa Cerekwia.

NOWA HUTA-PLESZÓW
Stanowisko 17

patrz
neolit

NOWOGRÓD, pow. Łomża
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze

PIOTROWICE POLSKIE, pow. Żąbkowice

patrz
wczesne średniowiecze